

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὁργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 560 ●
● ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2011 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

ΣΤΑΤΙΚΟΙ ἢ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΙ;

Σέ ἀναζήτησι ἀνθρώπων

Ζητεῖται ὁ ἕνας νά ζητήσῃ τὸν ἕνα. Ζητοῦνται οἱ πιστοὶ νά ζητήσουν τοὺς ἀδελφούς. Ἔτσι τελειώνει ἡ Ἐπιστολή - κήρυγμα τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, πού εἶναι τὸ κείμενο τοῦ ἀγίου Ἰακώβου. Πάντοτε ἐπίκαιρος ὁ κατηχητικός, ἀλλὰ καὶ ἐλπιδοφόρος λόγος του: «Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γνωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν» (ε' 19-20).

Ὁ ἀδελφόθεος Ἰακώβος θέτει ἰσχυρὰ κίνητρα γιὰ νά μᾶς κινήσῃ στὴν ἀποστολικὴ ἀγάπη, σέ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ἄλλους. Τὰ κίνητρά του: «Ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν».

● Τὸ πρῶτο πού ὀφείλουμε εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ἄλλους. Αὐτὸ ὅμως γιὰ νά γίνῃ, πρέπει ν' ἀποσπάσουμε ἕνα μέρος τοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὸν ἑαυτό μας καὶ νά τὸ διαθέσουμε γιὰ τοὺς ἄλλους.

● Ἡ φιλαυτία δέν ἀφορᾷ μόνο στὰ ὑλικά. Ἀφορᾷ καὶ στὰ πνευματικά. Τὸ νά ἐνδιαφερώμαστε μόνο γιὰ τὴν ὠφέλεια τῆς δικῆς μας ψυχῆς, εἶναι σὰν νά θέλουμε οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου νά φωτίζουν μόνο τὴ δική μας ὑπαρξί!

● Ὁ ἡλιος εἶναι γιὰ ὄλους καὶ ἀρκεῖ γιὰ ὄλους. Γιατί, λοιπόν, νά μὴν τὸν ἀπολαύσουν καὶ ὅσοι ζοῦν σέ σκοτεινὰ ὑπόγεια; Ποιὸς ὅμως θά τοὺς ἀνασύρῃ ἀπὸ κεῖ καὶ θά τοὺς ὀδηγήσῃ στό πλούσιο φῶς;

● Σ' ἐκείνους, πού φίλαντα ἐνδιαφέρονται καὶ ἐπιδιώκουν μόνο τὴ δική τους σωτηρία καὶ κλείνονται σ' ἕναν ἀντιεναγγελικὸ ἀπομονωτισμὸ, ἀπαντᾷ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος σέ μιά του ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δρακόντιο: «Ὡ Δρακόντιε, ὅταν οἱ προσδοκῶντες λιμώττωσι, σὺ δέ σαυτόν μόνον τρέφῃς, καὶ ἔλθῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἡμεῖς τε αὐτῷ παραστῶμεν, ποῖαν σχολίης ἀπολογία, ὀρῶντες αὐτοῦ τὰ ἴδια πρόβατα λιμώττοντα;». Μετάφρασις: Τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, Δρακόντιε, πεθαίνουν ἀπὸ τὴν πείνα καὶ σὺ τρέφεις μονάχα τὸν ἑαυτό

σου. Τί θά πούμε στον Κύριο τήν ημέρα τῆς κρίσεως; Τί θ' ἀπολογηθούμε;

● Ἀλλοίμονο στό χριστιανό, πού σιωπᾶ, ὅταν οἱ ἄλλοι τόσο πολύ μιλάνε γιά τό ψέμα καί τήν ἀπάτη!

Τά παιδιά τοῦ σκότους ἔχουν ἀπλώσει τά δίχτυα τους καί ψαρεύουν ψυχές. Ἐμεῖς θά σταθοῦμε ἀπαθείς;

Ἡ στάσις αἰρετικῶν καί ἀθέων ἀποτελεῖ γιά μᾶς πρόκλησι καί πρόσκλησι γιά δρᾶσι καί ἀντίδρασι.

● Ἀλλοίμονο σ' ὅποιον σιωπᾶ! Σ' ὅποιον κρύβει τό τάλαντο τῆς πίστεως!

Ὅλοι ἔχουμε δυνατότητα καί τρόπο νά πλησιάσουμε ψυχές καί νά τούς μιλήσουμε γιά τή σωτηρία.

Ἄν βλέπαμε κάποιον στό χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ, θ' ἀδιαφορούσαμε ἢ θ' ἀπλώναμε τό χέρι νά τόν σώσουμε;

Ἄν εἶχαμε ἀφθονο ψωμί κι ὁ διπλανός μας πέθαινε ἀπ' τήν πείνα, δέν θά τοῦ δίναμε ἕνα κομμάτι;

Ἄν εἶχαμε στέρνα γεμάτη νερό κι ὁ διπλανός μας πέθαινε ἀπ' τή δίψα, δέν θά τοῦ δίναμε ἕνα ποτήρι;

Ἄν εἶχαμε στή διάθεσί μας φάρμακο, πού γιατρεύει σοβαρή ἀρρώστια κι ὁ διπλανός μας ψυχορραγοῦσε, δέν θά τοῦ προσφέραμε τό φάρμακο;

Οἱ διπλανοί μας, οἱ κοντινοί μας ἄνθρωποι, λιμοκτονοῦν πνευματικά, διψοῦν πνευματικά, ψυχορραγοῦν δαγκωμένοι ἀπό τήν ἀμαρτία ἢ δηλητηριασμένοι ἀπό τήν πλάνη, ἢ βρίσκονται στό χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ.

● Ἐχουμε δικαίωμα ν' ἀδιαφορήσουμε; Ὁχι! Ἀμέσως ὀφείλουμε νά ἐνδιαφερθοῦμε. Νά θέσουμε τόν ἑαυτό μας στή διάθεσι τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν ἐπιχείρησι τῆς σωτηρίας τῶν ἄλλων.

Ἐχεις καρδιά, ἔχεις ἀγάπη

Ἡ ἀποστολή εἶναι ἔργο ἀγάπης.

● Ἀγάπη δέν ἔχεις ὅταν κάνης διακρίσεις. Θαύμασαν κάποτε οἱ μαθητές τόν Κύριο, γιατί μιλοῦσε μέ ἄτομο, πού δυό τείχη τό χώριζαν, ἐκεῖνο τῆς φυλῆς καί ἐκεῖνο τοῦ φύλου (Ἰωάν. δ' 27). Ἡ ἀγάπη δέν ἔχει σύνορα.

● Ἡ ἀγάπη ἀπαιτεῖ τέχνη.

Τήν ἀγάπη δέν τήν ὀφείλουν μόνο ὄσοι εἶναι μορφωμένοι ἢ ὄσοι κατέχουν ὑπεύθυνες θέσεις στήν Ἐκκλησία. Ἡ ἀγάπη εἶναι χρέος ὄλων.

● Δέν ἔχεις μόρφωσι θεολογική; Καρδιά ἔχεις. Ἄν ἡ καρδιά σου συγκινηθῇ ἀπ' τό δράμα τοῦ χαμοῦ τόσων ἀθανάτων ψυχῶν, τότε θά βρῆς τρόπο νά βοηθήσης.

● Δέν ἔχεις ὑψηλή πνευματική ἐνόρασι; Ἐχεις ὁμως χέρια, νά μοιράσης ὀρθόδοξα χριστιανικά κείμενα.

● Δέν ἔχεις ἀνώτερες θέσεις στήν Ἐκκλησία. Ἐχεις ὁμως πόδια, νά ἐπισκεφτῆς ἀνθρώπους πού βρίσκονται σέ ἀνάγκη καί ἡ ἀνάγκη μπορεῖ νά τούς ὀδηγήσῃ στήν πλάνη ἢ στήν ἀμαρτία.

● Δέν ἔχεις ρητορεία; Ἐχεις ὁμως στόμα, νά πῆς δυό θερμά λόγια πίστεως καί ἀγάπης.

● Δέν ἔχεις θεῖες ὀπτασίες; Ἐχεις ὁμως μάτια, νά διαβάξης καί νά μορφώнесαι πνευματικά καί νά μπορῆς ν' ἀντιμετωπίξης ποικίλες καταστάσεις.

● Δέν ἔχεις δεινότητα διαλόγου. Ἐχεις ὁμως ἀυτιά, ν' ἀκοῦς κηρύγματα ὀρθόδοξα καί νά τροφοδοτῆσαι καί νά μπορῆς μέ τή σειρά σου νά τροφοδοτῆς καί σύ τούς ἄλλους.

Ἐκεῖνο δέ πού ἔχει σημασία, δέν εἶναι τό ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἡ προσπάθεια. Ἡ διάθεσίς μας γιά ἱεραποστολική ἀγάπη, αὐτή ἀμείβεται ἀπό τό Θεό τῆς ἀγάπης, πού ἀπέστειλε τόν «Υἱόν αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον» (Ἰωάν. ι' 36).

Δέν μποροῦμε νά εἴμαστε χριστιανοί, ἂν δέν πασχίζουμε νά βοηθοῦμε καί ἄλλους. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Οὐδέν ψυχρότερον Χριστιανοῦ, ἐτέρους μή σώζοντος» (Ε.Π.Ε. 15,590-594).

Ποῖός σώζεται, ἐκεῖνος ἢ ἐσύ;

Στά λόγια τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, «Ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλόν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καί καλύψει πλήθος ἀμαρτιῶν», φαίνονται δυό θαυμαστά ἀποτελέσματα τῆς ἱεραποστολικῆς ἀγάπης καί προσπάθειας.

● Τό ἕνα: Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης

«σώζει ψυχήν ἐκ θανάτου». Ὅποιος κατορθώσει νά κερδίση ἕνα πλανεμένο, θά στήσῃ «ψυχήν ἐκ θανάτου».

Τίνος τήν ψυχή; Τοῦ πλανεμένου ἢ τῆ δικῆ του; Τοῦ πλανεμένου. Ὅποιος, παίρνει μιά ψυχή ἀπό τήν πλάνη καί τήν ὁδηγεῖ στήν ἀληθινή πίστι ἢ στή μετάνοια, αὐτός σώζει μιά ψυχή ἀπό τόν πνευματικό καί τόν αἰώνιο θάνατο. Ἀρπάζει ἕνα πρόβατο ἀπό τό στόμα τοῦ λύκου.

● Τό ἄλλο: «Καλύψει πλήθος ἀμαρτιῶν». «Καλύπτω ἀμαρτίες», στήν Ἁγία Γραφή, σημαίνει «ἀφανίζω ἀμαρτίες». «Ἡ ἀγάπη καλύψει πλήθος ἀμαρτιῶν» (Α' Πέτρ. δ' 8).

● Τίνος συγχωροῦνται οἱ ἀμαρτίες; Τοῦ πλανεμένου ἢ τοῦ σώζοντος; Καί τῶν δυό. Ὅποιος ἀπό τήν πλάνη ὁδηγεῖται στήν ἀλήθεια, φυσικά καί οἱ ἀμαρτίες του συγχωροῦνται, ἐφ' ὅσον μετανοεῖ καί ἀλλάζει. Τίς ξεπλένει ἢ χάρις τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλά καί τοῦ ἀνθρώπου, πού κουράστηκε γιά τή σωτηρία ἄλλου, οἱ ἀμαρτίες συγχωροῦνται. Πρόκειται, δηλαδή, γιά τήν ἀμοιβή τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, πού ἀγωνίζονται γιά τή σωτηρία μιᾶς ψυχῆς. Ὁ Θεός θά γίνη ἰλεως καί θά ἐλεήσῃ τόν ἀνθρωπο, πού δείχνει ἀποστολική ἀγάπη.

● Δέν θέλει νά πῆ ἐδῶ ὁ Ἰάκωβος, ὅτι συγχωροῦνται οἱ ἀμαρτίες χωρίς μετάνοια καί ἐξομολόγησι. Μᾶλλον τό ἀντίθετο τονίζει, ὅτι δέν συγχωροῦνται οἱ ἀμαρτίες, ἂν ἢ μετάνοιά μας δέν συνοδεύεται ἀπό ἀγάπη γιά τούς ἄλλους.

Ἡ ἀδιαφορία μας εἶναι δείγμα σκληροκαρδίας. Καί ἀφοῦ ἔχουμε ἀδιαφορία καί σκληροκαρδία (Ρωμ. β' 5), εἶναι δυνατὸν ὁ Θεός νά μᾶς συγχωρήσῃ; Μᾶς εἶναι τότε ἀχρηστος ὁ Χριστός!...

Μπόλι - Ἀναμεταδότης

● Ἄν ὁ κόσμος ἀγρίεψε, μή ξεχνᾶμε, ὅτι μπορεῖ νά μπολιαστῇ. Ἀγριελιά καλεῖ τούς ἐθνικούς, τούς εἰδωλολάτρες, ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. ια' 24). Καί ὅμως «ἐνεκεντρίσθησαν», μπολιάστηκαν μέ τό μπόλι, μέ τό κεντρί τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Τό ἀποτέλεσμα; Ἡ ἀγριελιά ἔγινε καλλιέλαιος.

Τί λείπει γιά ν' ἀλλάξῃ ὁ κόσμος; Λείπει τό μπόλι, ὄχι τό βόλι. Ἡ Ἐκκλησία δέν χρησιμοποιοῖ τό βόλι τῆς βίας. Χρησιμοποιοῖ τό μπόλι τῆς ἀποστολῆς.

Σήμερα συμβαίνει τό ἀντίθετο. Ἄντι νά εἰσδύῃ ἡ Ἐκκλησία στόν κόσμο καί νά τόν μπολιάζῃ, ὥστε νά γίνη ὁ κόσμος Ἐκκλησία, οἱ χριστιανοί μπολιάζονται ἀπό τό πνεῦμα τοῦ κόσμου! Δέν ἄλλαξε ὁ κόσμος. Ἄλλαξαν οἱ χριστιανοί. Καί ἔγιναν κόσμος, μέ θρησκευτική φιγούρα καί βιτρίνα. Λησμόνησαν τό σύνθημα τῶν ἀρχαίων χριστιανῶν: «Παρελθέτω κόσμος καί ἐλθέτω χάρις».

Γιατί τόσα δέντρα τά μπολιάζουμε καί γίνονται ἡμέρα καί ἀποδίδουν καρπούς, καί δέν μποροῦμε νά μπολιάσουμε ἑμεῖς τούς ἀδελφούς μας τοῦ κόσμου;

Βέβαια τό μπόλιασμα ἐνός δέντρου εἶναι τό δύσκολο στό ἔργο τοῦ γεωργοῦ. Ἐλεγαν παλιά: «Πάρε νιό γιά σκάψιμο καί γέρο γιά κλάδεμα». Τώρα σπανίζει ὁ νιός γιά σκάψιμο, γιά δουλειά. Φτάσαμε τά παιδιά μας νά μὴν εἶναι γιά σκάψιμο, ἀλλά γιά κλάψιμο.

Τό χειρότερο: Στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἱερωσύνης, τό δυσκολώτερο ἔργο, ὅπως εἶναι τό μπόλιασμα τοῦ κόσμου μέ τήν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου, τό ἀναθέτουμε σέ ἄπειρα ἄτομα, σέ νεανίσκους. Τό ἔργο ἀπαιτεῖ πείρα καί πυρά.

Ὁ ἄλλος εἶναι ἀκόμα νεόφυτος (Α' Τιμ. γ' 6), μόλις φυτεύτηκε στόν κῆπο τῆς Ἐκκλησίας, δέν ἔχει ριζώσει καί στεριώσει. Καί μεις τοῦ δίνουμε ἕνα κλαδευτήρι νά κλαδέψῃ καί νά μπολιάσῃ γέρικα δέντρα! Ἐ, αὐτό δέν γίνεται.

● Ἄν ὁ ἀναμεταδότης μεταφέρῃ τό ρεῦμα στήν πιό μακρυνή ἀπόστασι, ἀλλά καί τόν ἦχο τοῦ ραδιοφώνου καί τήν εἰκόνα τῆς τηλεοράσεως καί τήν πληροφορία τοῦ ἰντερνέτ, τότε ἡ ζωηφόρος ἀλήθεια θά ἔτρεχε παντοῦ ἂν ὑπῆρχαν ἀναμεταδότες, νά τρέχουν γιά τό λόγο, γιά τό κίνημα τῆς ἀλλαγῆς.

Εἶναι ἄμεση ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς. Δέν πάει ἄλλο. Ὁ λόγος πρέπει νά τρέξῃ μέ γρήγορους ρυθμούς. Ἡ ἀποστολή πρέπει νά τρέξῃ. Οἱ χριστιανοί πρέπει νά

τρέξουν. Στατικοί χριστιανοί ποτέ δέν γίνονται έπανασταστικοί.

Τρέξτε! είπε ο Χριστός: «Πορευθέντες» (Ματθ. κη' 19).

Τρέχω, λέει ο Παύλος, για να κάνω κατάληψι (Α' Κορ. θ' 24-26).

Τό ρεύμα, τό Άγιο Πνεύμα τρέχει, όπως ο ήλεκτρισμός, διά μέσου του καλωδίου. Η Άλήθεια τρέχει διά μέσου του στόματος και της ζωής των χριστιανών.

Ό ήλιος τρέχει παντού, διά μέσου των ακτίνων του. Και ο Χριστός τρέχει διά μέσου των αγίων Του, της Εκκλησίας Του.

Τό κακό τρέχει και φέρνει τό μεταδοτικό του νόσημα, τήν ψώρα του. Λέει ο Χρυσόστομος: «Τόσο γρήγορα δέν προσβάλλει ή άρρώστια και δέν μεταδίδεται ή ψώρα, καταστρέφοντας όσους μολύνθηκαν και πάσχουν από τή νόσο αυτή, όσο μεταδίδεται γρήγορα ή κακία των κακών ανθρώπων» (Ε.Π.Ε. 14,60).

«Καταστρέφουν τά χρηστά ήθη οι κακές συνανατροφές» (Α' Κορ. ιε' 33). Και ο προφήτης Ιερεμίας λέει: «Άπομακρυνθήτε, ξεκοπήτε από τούς φαύλους».

Τό καλό θά μείνη ακίνητο; Καλό, πού δέν τρέχει, μοιάζει μέ νερό στάσιμο, πού γίνεται βούρκος. Λέει ο Χρυσόστομος: «Όσα χρήσιμα άκούσης, σαν τά χελιδόνια, κράτα στό στόμα σου και μετάφερε τα. Βάλτα στό στόμα και της μητέρας και των μικρών. Πώς δέν είναι παράλογο, στά άλλα να αξιώνης τά πρωτεία και να έχης πρωτεύουσα θέση, και μόνο στή μετάδοσι της αλήθειας να ύστερης και να είσαι τελευταίος;» (Ε.Π.Ε. 23,110).

Ζύμωσις - Οι λίγοι - Ό ένας

• Άν τό ζυμάρι άφομοιώνη και μεταμορφώνη όλο τό φύραμα, τό άλεύρι, κάτι ανάλογο μπορούν και οι χριστιανοί να ενεργήσουν. Είναι λίγοι, μά διάσπαρτοι παντού, όπως ή ζύμη είναι διάσπαρτη σ' όλο τό ζύμωμα, σ' όλο τό φύραμα. «Μικρά ζύμη όλον τό φύραμα ζυμοί» (Α' Κορ. ε' 6). Τό λέει ο Παύλος για τήν έπιρροή του κόσμου και της άμαρτίας, για να φανή ή δυναμική του κακού. Πολύ περι-

σότερο ισχύει όχι απλώς για τή δυναμική, αλλά για τήν παντοδυναμία του Χριστού.

Κρυμμένη είναι ή ζύμη. Ένώ τό φύραμα φαίνεται, ή ζύμη λειτουργεί και μεταβάλλει μυστικά τό φύραμα.

Κρυμμένη ή Θεότητα του Χριστού μέσα στό φύραμα της ανθρωπίνης φύσεως. Μέσα στον όντως άνθρωπο Ίησού κρύβεται ο όντως Θεός Λόγος. Στό ζυμωτήριο της παρθενικής ύπαρξης της Παναγίας, ζυμώθηκε κόσμος και Θεός. «Για να ζήση ο κόσμος».

Υπήρχε ή κακή ζύμη. Ό Χριστός έφιστά προσοχή: «Προσέχετε από της ζύμης των φαρισαίων» (Ματθ. ιστ' 6).

Στήν περίπτωση αυτή ο χριστιανός παραμένει άζυμος, όπως και ο Χριστός, ενώ ζυμώθηκε μέ τήν ανθρώπινη φύση, έμεινε άζυμος ως προς τήν άμαρτία, άθιχτος, δηλαδή δέν ανακατεύτηκε μέ τά άκάθαρτα! Και ο χριστιανός, όταν παραμένει άζυμος, άθιχτος από τον κόσμο του κακού, τότε ζυμώνεται μέ τό Χριστό και τή χάρι Του, και ζυμώνει τον κόσμο, μέ τήν αποστολική του άγάπη.

Είναι άζυμος, όχι όμως άζυγος. Ζή μέσα στό ζυγό του κόσμου, αλλά δέν γίνεται υποζύγιο του κόσμου.

• Άν οι λίγοι νικούν τούς πολλούς, τότε γιατί ή αριθμητική ύπεροχή του κόσμου μας δημιουργεί κόμπλεξ και άναστολές; Λίγοι οι Άπόστολοι. Νίκησαν τούς πολλούς, όχι για καταστροφή, αλλά για μεταστροφή.

Ό μικρός Δαβίδ νικάει τό Γολιάθ μέ τή σφενδόνη του.

Ό μικρός χριστιανός μέ τήν πίστι νικάει τίς δυνάμεις του νοητού Γολιάθ.

Τό ίδιο ο Νέστορας μέ τό Λυαίο.

Δέν μετριέται μέ τά νούμερα ή δύναμις ούτε και μέ τό στρέμμα. Μέ της καρδιάς τό πύρωμα μετριέται και τό αίμα. Λέει ο Χρυσόστομος: «Η δύναμις των δικαίων δέν βρίσκεται στήν ποσότητα του αριθμού, αλλά στή χάρι του Άγιου Πνεύματος. Δώδεκα ήσαν οι άπόστολοι. Είδες πόσο μικρή ή ζύμη! Οι δώδεκα έφεραν στή δική τους πίστι όλη τήν οικουμένη» (Ε.Π.Ε. 31,104-106).

• *Ἄν γιὰ κάθε ἀλλαγὴ ἢ μεταβολὴ χρειάζεται ἡ κατάλληλη ἐξουσία, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνάλογο ἐργαλεῖο, γιὰ τὴ δικὴ μας ἀλλαγὴ, γιὰ ν' ἀλλάξῃ ὁ κόσμος ὑπάρχει ἡ κατάλληλη ἐξουσία.*

Εἶναι Αὐτός πού εἶναι ἡ Οὐσία καὶ ἔχει «πᾶσαν ἐξουσίαν»· εἶναι ὁ Χριστός. Αὐτὴ τὴν ἐξουσία τὴν ἐνεφύσησε στοὺς Ἀποστόλους. «Ἐξουσίαν ἐπὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων» (Ματθ. ι' 1). Μόνο πού τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα δὲν βγαίνουν μέ μαγικό τρόπο. Δέν πρόκειται σήμερα γιὰ δαιμονισμένους, ἀλλὰ γιὰ δαιμονόπληκτους. Δηλαδή, ἡ ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ νὰ βγάλῃ τὰ δαιμονικά πάθη μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν κόσμο.

Εἶναι ἡ κιβωτὸς τῆς σωτηρίας. Ἡ κιβωτὸς τῆς ἀλλαγῆς γιὰ τὴ σωτηρία. Δέν εἶναι ἀπλῶς κιβωτὸς συντηρήσεως, ὅπως τότε ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε. Εἶναι κιβωτὸς μετατροπῆς, ἀκόμα καὶ ἀνατροπῆς. «Ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε ἐπαιρνε μέσα ζωὰ καὶ τὰ διατηροῦσε ζωὰ, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία παίρνει ζωὰ καὶ τὰ μεταβάλλει. Μπαίνει ἓνας σάν κοράκι, καὶ γίνεται περιστέρι. Μπαίνει σάν λύκος καὶ γίνεται πρόβατο. Μπαίνει σάν φίδι καὶ γίνεται ἀρνί» (Ε.Π.Ε. 30,286).

Ὁ μικρὸς Ἔνας

• *Ἄν ἡ ἀλλαγὴ τοῦ κόσμου ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν ἓνα, τότε αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ τῆς ζωῆς σέ ζωὴ, ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἀπάτης σέ ἀγάπη, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀτομισμού σέ κοινωνικότητα, ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἀγριότητος σέ ἀγιότητα, ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν ἓνα.*

Δέν ἀναφέρομαι στὸν Ἔνα, σάν τὸν ἀπόστολο Παῦλο.

Δέν ἀναφέρομαι στὸν Ἔνα σάν τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸ Χρυσόστομο.

Δέν ἀναφέρομαι στὸν Ἔνα, σάν τὸν ἅγιο Κοσμά τὸν Αἰτωλό.

Μιλῶ γιὰ τὸν ἓνα, τὸν μικρὸ ἓνα, γιὰ τὸν ἓνα, σάν ἐμένα, σάν ἐσένα. Ἄν ἐγὼ ἀλλάξω, θὰ ἀλλάξῃ ὁ κόσμος. Τὴ δύναμι τῆς ἀλλαγῆς τὴν ἔχω ἐγὼ στὰ χέρια μου. Λέγεται μετάνοια. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Μετανόησαν οἱ Νινευῖτες, καὶ*

ἔτσι μετανόησε καὶ ὁ Θεός! Ἡ μετάνοια κατάργησε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ γιὰ καταστροφὴ τῆς Νινευῆς. Οἱ Νινευῖτες σταμάτησαν τὴν πονηρίαν, καὶ ὁ Θεὸς διέρρηξε τὴν ἀπόφασίν Του. Ὁ μετάνοια! Ὅλα μπορεῖ καὶ τὰ κάνει. Στὴ γῆ τελείται καὶ ἀλλάζει τὰ πράγματα τοῦ οὐρανοῦ» (Ε.Π.Ε. 8α,520).

• *Ἄν μπορῇ καὶ ἀνατρέπη τὰ δεδομένα τοῦ οὐρανοῦ, τὴ βουλὴ τοῦ Θεοῦ, γιατί νὰ μὴ μπορῇ νὰ ἀλλάξῃ τὸν κόσμο;*

• *Ὁ κόσμος μιὰ γειτονιά! Ὁ κόσμος μιὰ οἰκογένεια! Ὁ κόσμος ἓνα τραπέζι! Ὅλοι στὴν πανδαισία, στὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης. Νὰ πῶς ἀλλάζει ὁ κόσμος. Χωρὶς διακρίσεις· εἶναι τὸ ἴδιο Σῶμα καὶ τὸ ἴδιο Αἷμα, τὸ ἴδιο ψωμί, τὸ ἴδιο κρασί.*

Ζητεῖται ὁ ἓνας, πού θὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τοὺς πολλούς. Ποιὸς εἶναι αὐτός; Ἐμεῖς, καθένας ἀπὸ μᾶς. Ὁφείλουμε νὰ ἐνδιαφερθοῦμε γιὰ πολλούς λόγους.

• *Πρῶτον:* Εἶναι ἀδελφοί μας. Ὅλοι εἶναι ἀδελφοί. Οἱ ἀδελφοί μας κινδυνεύουν τὸν ἔσχατο κίνδυνο, νὰ πεθάνουν στὴν πλάνη καὶ τὴν ἀμετανοησία, νὰ πορευθοῦν στὴν αἰώνια κόλαση.

• *Δεύτερον:* Γιὰ τὸ παραστράτημά τους ἔχουμε ὅλοι μερίδιο εὐθύνης. Ἀδιαφορήσαμε, κοιτάξαμε μόνο τὸν ἑαυτό μας, δέν ἀσχοληθήκαμε καὶ μέ τοὺς ἄλλους.

• *Τρίτον:* Καθένας ἀπ' τοὺς πλανημένους ἀξίζει ὅσο δέν ἀξίζει ὁλος ὁ κόσμος.

• *Τέταρτον:* Ἐχομε... συμφέρον ν' ἀσχοληθοῦμε μέ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν «πεπλανημένων». Σῶζοντας σωζόμαστε, ὅπως ἐλεώντας, ἐλεούμεστε.

Υπάρχουν καὶ ἄλλοι! Δέν ἡσυχάζω.

Υπάρχει χῶρος στοῦ τραπέζι! Γιατί δέν τοὺς προσκαλῶ;

Υπάρχει ἀνάγκη! Γιατί δέν δείχνω ἀγάπη; Ὁ κόσμος περιμένει:

«Ὅμως θέ νᾶρθῃ

καὶ γιὰ μᾶς τὸ Φῶς!

Φῶς! Φῶς! Τὸ Φῶς!».

Ὅλο καὶ περισσότεροι ἄς δοξολογοῦμε τὸ Φῶς, τὸ Χριστό, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινό: «*Εἶδομεν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν....*».

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

9 Νοεμβρίου - Ἀρχαγγέλων

Σύγκρισις Χριστοῦ καὶ ἀγγέλων

Κτίσματα - Κτίστης

Στήν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή βλέπουμε τὴν ἀνωτερότητα τοῦ Χριστοῦ ἔναντι τῶν ἀγγέλων. Ὁ Χριστός φάνηκε ταπεινός ὡς ἄνθρωπος. Δέν ἦταν ἀπλῶς ἄνθρωπος, οὔτε κἀν ἄγγελος. Εἶναι ὁ Δημιουργός καὶ Κύριος τῶν ἀγγέλων!

- Ἡ ἀνωτερότητα δυὸ προσώπων διαφαίνεται μέ τή σύγκρισι. Ὁ Παῦλος δέν συγκρίνει ὅμοια. Συγκρίνει δυὸ δυνάμεις ἀνόμοιες. Φιλικές, ἀλλ' ἀνόμοιες. Οἱ ἄγγελοι εἶναι οἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ὑπερδύναμις τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ σύγκρισις Χριστοῦ καὶ ἀγγέλων γίνεται κατὰ τρόπο ἐρωτηματικό καὶ σέ ἀναφορά στήν Παλαιά Διαθήκη.

Ὁ ἐρωτηματικός τρόπος, ὅταν μάλιστα ἡ ἐρώτησις δέν εἶναι ρητορική, ἀλλά πειστική, ὥστε νά ὀδηγή ἡ μόνη της στήν ἀρνητική ἀπάντησι, εἶναι πιά συναρπαστικός. Ρωτάει π.χ. ὁ Παῦλος: Ὡνόμασε ποτέ ὁ Θεός κανένα ἄγγελο, «Υἱό», παιδί Του; Ἡ ἀρνητική ἀπάντησις ἀποκαλύπτει τή μοναδική σχέσι τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ πρὸς τόν Πατέρα.

Ἡ ἀναφορά δέ στήν Παλαιά Διαθήκη ἀποδεικνύει, ὅτι γιά τόν Ἰησοῦ μίλησαν προφητικά ὁ ψαλμωδός Δαβίδ καὶ οἱ λοιποὶ προφῆτες. Ἐπειδή ὅλη ἡ Παλαιά προδιατυπώνει τό Μεσσία, μέ ποικίλους τρόπους καὶ μέ πλῆθος εἰκόνων, δέν εἶναι ὑπερβολή, ἂν τήν χαρακτηρίσουμε ὅλη «Μεσσιακή».

Τό πρῶτο συγκριτικό ἐρώτημα: «Τίνι εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων, Υἱός μου

εἶ σύ, ἐγώ σήμερα γενένηκά σε; Καί πάλιν, Ἐγώ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτός ἔσται μοι εἰς υἱόν;» (Ἑβρ. α' 5).

- Οἱ ἄγγελοι εἶναι κτίσματα, πού ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δημιούργησε. Ἀνώτερα, πνευματικά, φωτεινά, ἀλλά πάντως κτίσματα. Ἡ δημιουργία τους προηγήθηκε τῆς δημιουργίας τῶν ὑλικῶν οὐρανίων σωμάτων καὶ τοῦ ψυχοσωματικοῦ ἀνθρώπου. Λέει ὁ Θεός στό βιβλίό τοῦ Ἰώβ: «Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με πάντες ἄγγελοί μου» (38,7).

- Οἱ ἄγγελοι προηγήθηκαν τοῦ ἀνθρώπου στή δημιουργία. Προηγήθηκαν καὶ στήν πτώσι, ἀφοῦ ἀγγελικό τάγμα ὑπῆρξε ὁ ἐωσφόρος, ὁ Σατανᾶς. Προηγήθηκαν καὶ στήν οὐράνια δόξα. Ἄτρεπτοι τώρα. Δέν μπορούν ν' ἀποσπαστοῦν ἀπό τό ἀγαθό, ν' ἁμαρτήσουν. Προδρομική κατάστασις ἐκείνης, πού ὁ σωσμένος ἄνθρωπος θά ζῆ τή δόξα, πού «προώρισε ὁ Θεός δι' ἡμᾶς» (Α' Κορ. β' 7).

- Τῶν ἀγγέλων ὅμως καὶ ὄλων τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων «προηγείται» ὁ Υἱός. Σχῆμα λόγου. Διότι τό «προηγείται» προϋποθέτει διαφορετικούς χρόνους. Ὁ Υἱός ὅμως εἶναι ἐκτός χρόνου. Γεννήθηκε ἀπό τό Θεό Πατέρα, ἀλλά ἀχρόνως, προαιωνίως.

Ὅπως, λοιπόν, ἡλιγιάδης ἀπόστασις χωρίζει χρόνο ἀπό ἄχρονο, ἔτσι ἡλιγιάδης εἶναι ἡ διαφορά ὡς πρὸς τήν ἀξία τῶν ἀγγέλων ἀπό τόν ἄχρονο Υἱό.

- Ἄλλη ἡ δόξα τῶν ἀγγέλων, ἄλλη ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἄγγελοι κατὰ χάριν γίνονται μέτοχοι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός ἔχει δόξα ὡς μονογε-

νής Υἱός τοῦ Θεοῦ Πατέρα. «Ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός» (Ἰωάν. α' 14).

Οἱ ἄγγελοι προσκυνοῦν

Ὅλοι καὶ ὅλα εἶναι κτίσματα τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἄγγελοι. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Οἱ μὲν κτιστοί, ὁ δὲ Ἄκτιστος... Ὁρᾶς πῶς διαιρεῖ καὶ μεθ' ὅσης τῆς σαφηνείας κτίσματα καὶ κτίστην, λειτουργούς καὶ δεσπότην, καὶ κληρονόμον καὶ γνήσιον Υἱόν καὶ δούλους;» (Ε.Π.Ε. 24,260-262). Μετάφρασις: Οἱ μὲν ἄγγελοι εἶναι κτιστοί, ἐνῶ ὁ Χριστός εἶναι Ἄκτιστος. Βλέπεις μὲ ποῖο τρόπο καὶ πόση σαφήνεια ξεχωρίζει κτίσματα καὶ Κτίστη, ὑπηρέτες καὶ Κύριο, κληρονόμο καὶ γνήσιο Υἱό καὶ δούλους;

● Ἔρχεται ὁ Χριστός καὶ Τόν προσκυνοῦν οἱ ἄγγελοι. Αὐτόν, πού πάντοτε Τόν ὕμνοῦν καὶ Τόν προσκυνοῦν ὡς Θεό καὶ Δημιουργό τους, τώρα, ἐκπληκτοὶ Τόν τιμοῦν ὡς Θεάνθρωπο. Τό «Δεῦτε προσκυνήσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν», τό εἶπαν πρῶτοι μεταξὺ τους οἱ ἄγγελοι.

Ἔτσι ἐκπληρώνεται ἡ προφητεία, ὅπως ἀναφέρεται στὸν Ψαλμ. 96,7. «Λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ» (Ἐβρ. α' 6).

● Ἡ προσκύνησις εἶναι ἀπὸ τίς χαρακτηριστικώτερες ἀποδείξεις τῆς Θεότητας τοῦ Χριστοῦ, γιὰ ὅσους βέβαια δέχονται τὴν Ἁγία Γραφή.

Πουθενά δὲν βλέπουμε τὸν Ἰησοῦ Χριστό νά προσκυνᾷ, νά ταπεινῶνεται λατρευτικά. Ὁ Χριστός δέχεται προσκύνησι ἀνθρώπων, ἀλλ' ὁ Ἴδιος ποτέ δὲν προσκυνάει. Εἶναι προσκυνούμενος, ὄχι προσκυνητής. Κι αὐτό διότι εἶναι Θεός, ὄχι μόνο ἄνθρωπος.

● Τόν προσκυνοῦν σέ τόσες περιπτώσεις (Ματθ. γ' 2. θ' 18. ιδ' 33. ιε' 25. κ' 20. Μάρκ. ιε' 19. Λουκ. κδ' 52. Ἰωάν. θ' 38. ιβ' 20). Ποτέ δὲν ἀντιδρᾷ, δὲν ἀποποιεῖται τὴν τιμὴν.

Ὁ Πέτρος, ὅταν τὸν προσκύνησε ὁ Κορνήλιος (Πρ. ι' 25-26), διαμαρτυρήθηκε:

—Σήκω πάνω. Τί εἶμαι καὶ μέ προσκυνᾶς; Ἄνθρωπος εἶμαι!

Ὅταν τὸν Παῦλο καὶ τό Βαρνάβα στά Λύστρα (Πρ. ιδ' 14) οἱ εἰδωλολάτρες τοὺς προσκύνησαν ὡς θεοὺς καὶ ἦσαν ἔτιμοι νά τοὺς προσφέρουν θυσιές, οἱ Ἀπόστολοι ἀντέδρασαν δυναμικά:

—Τί εἶναι αὐτά πού κάνετε; Καὶ μεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς μέ σᾶς εἴμαστε!

Ὁ Χριστός δὲν ἀντιδρούσε ὅταν γονατιστά Τόν προσκυνοῦσαν. Εἶχε αὐτοσυνειδησία τῆς Θεότητάς Του.

Οἱ ἄγγελοι δραστήριοι

Συνεχίζοντας τὴ σύγκρισιν ὁ Παῦλος μεταξὺ Χριστοῦ καὶ ἀγγέλων, λέει: «Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρός φλόγα» (Ἐβρ. α' 7. Ψαλμ. ργ' 4).

Ὅλοι εἴμαστε ποιήματα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ποιητικὴ καὶ ἀγαπητικὴ ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο θά μπορούσε νά συνοψιστῆ σέ τρεῖς λέξεις:

■ **Χτίσιμο.** Μᾶς δημιούργησε.

■ **Πλύσιμο.** Μᾶς ἔπλυνε στό αἷμά Του.

■ **Στήσιμο.** Μᾶς κατέστησε βασιλεῖς, κληρονόμους τῆς βασιλείας Του. Μᾶς ἔστησε, μέ τὴν Ἀνάληψίν Του, στά δεξιά τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης.

Ἡ ποιητικὴ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ γιὰ τοὺς ἀγγέλους συνοψίζεται σέ μιὰ λέξι:

Λειτουργοί. Ποιήματά Του οἱ ἄγγελοι. Μερικά ποιήματα τὰ μελοποιοῦμε. Ὁ Θεός μελοποίησε τοὺς ἀγγέλους Του. Τούς χάρισε γλυκύτατο μέλος.

● Λειτουργοῦν τὴ δόξα Του, «ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις».

● Λειτουργοῦν καὶ τὴ δική μας ὑπόθεσι, τὴ σωτηρία μας. Μέ ζῆλο καὶ προθυμία, δραστήρια καὶ ἀεικίνητα. Αὐτό ὑπονοεῖται μέ τό «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρός φλόγα».

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Διόδια προς... άγιασμόν!

Στο Ναό γιατί πηγαίνουμε; Για νά **άγιαστοῦμε**. Καί άγιαζόμαστε ὄχι μέ **μαγικό** τρόπο, ἀλλά μέ οὐσιαστική μετοχή στή χάρι καί στά δωρήματα τοῦ Θεοῦ. Καί ἡ μετοχή αὐτή πετυχαίνεται μέ τήν καρδιά, μέ τό νοῦ, μέ τίς αἰσθήσεις ὅλες.

- **Ἡ καρδιά**, «συντετριμμένη καί τεταπεινωμένη», μετανοεῖ καί ζητεῖ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Κραυγή της σπαρακτική τό «*Κύριε, ἐλέησον*».

- **Ὁ νοῦς**, προσεκτικός καί διαυγής, ποσηλώνεται στά λεγόμενα καί ψαλλόμενα καί προσπαθεῖ νά κατανοήσῃ καί νά βιώσῃ «μυστικῶς» ὅσα εἰς ἐπήκοον ὄλων λέγονται.

- **Τά μάτια** καί **τά αὐτιά** βλέπουν καί ἀκοῦνε τό ὑπερθέαμα τῆς θείας Λειτουργίας. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Εἰσερχόμεθα μετά τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τάς ἐκκλησίας καί μετά φόβου ἐπακούωμεν τῶν λεγομένων*» (Ε.Π.Ε. 23,62). Δηλαδή: Ἄς μπαίνουμε στοὺς ναοὺς μέ τήν πρέπουσα εὐλάβεια καί τιμῆ καί ἄς ἀκοῦμε μέ προσοχή τά λεγόμενα.

- **Τό στόμα** μένει κλειστό γιά κοσμικές συζητήσεις, γιά «λακωνιτί», ὅπως λέει ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Ἄλλοτε σιγᾶ μέ κατάνυξι, ἄλλοτε συμπάλλει μέ τό χορό τῶν ψαλτῶν, ἄλλοτε ψελλίζει ἱκεσίες. Ὁ πιστός, κατά τόν Χρυσόστομο, «*στενάζει ἀφώνως, ἀλαλάζει τῇ καρδίᾳ*» (Ε.Π.Ε. 30,316).

- **Τά πόδια** στέκουν μέ εὐλάβεια καί κλίνουν τό γόνυ μπροστά στήν ὑπέροθη παρουσία τοῦ θαύματος, πού μεταβάλλει τό ψωμί καί τό κρασί σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο, ὀφείλουμε, «*νά στεκώμαστε μέ φόβο καί μέ τρόμο, κοιτώντας πρὸς τά κάτω, ἐνῶ ἡ ψυχὴ ἀνεβαίνει πρὸς τά πάνω*» (Ε.Π.Ε. 30,316).

- **Τά χέρια** ὑψώνονται εἰς «*ἐπαρσιν προσευχῆς καί δεήσεως*», καί ὅταν ὁ λειτουργός προσκαλῆ, ὁ πιστός κρατᾶ μέ τά χέρια του καλά τό μανδήλιο τοῦ ἁγίου Ποτηρίου καί ὑποδέχεται τά τίμια Δῶρα. Καί ἀφοῦ ὁ ἴδιος λαμβάνει τῆ δωρεά τοῦ Θεοῦ, ἐτοιμάζει τά χέρια του γιά νά μεταδώσουν τῆ δική του δωρεά, τήν ἐλεημοσύνη στοὺς φτωχοὺς.

Ὅλα **ἀγιάζονται** μέσα στή θεία Λειτουργία.

Ὅταν ὁμως σέ πολλές περιπτώσεις ὁ ἁγιασμός τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος κυριολεκτικά «*διαφημίζεται*» ὡς **μαγικῶς μεταδιδόμενος**, τότε ἔχουμε μετατροπὴ τῆς Ἐκκλησίας σέ θρησκεία μάγων καί μαγείας. Τότε ἡ δωρεά τῆς χάριτος καταντᾶ ἀγυρτεία κάποιας ἁγιαστούρας. Τότε οἱ ναοὶ τῆς προσευχῆς καί τῆς εὐχαριστίας μεταβάλλονται σέ «*οἴκους ἐμπορίου καί σπῆλαια ληστῶν*» (Ματθ. κα' 13). Τότε ὁ ἀγώνας γιά ἁγιασμό καταργεῖται, ἀφοῦ ἐξαγοράζεται μέ λεφτά ἕνας εὐκολος... ἁγιασμός!

Χωρὶς ἴχνος ὑπερβολῆς, σέ Ναό μεγάλο συνοικίας τῶν Ἀθηνῶν (τό ἴδιο συμβαίνει στοὺς περισσότερους πανηγυρίζοντες Ναοὺς), ὡς ἐξῆς «*λειτουργοῦσαν*» τῆ μέρα τῆς πανηγύρεως **τά... διόδια** πρὸς ἐξοικονόμησι χρημάτων καί πρὸς «*βοήθειαν*» τῶν χριστιανῶν καί πρὸς «*ἁγιασμόν*» τους:

- **Πρῶτο διόδιο**: Πρίν ἀπὸ τά σκαλοπάτια σέ περίμεναν τά κυτία καί τά **αὐτο-**

κόλλητα, πού έβραζαν στό πέτο σου μικρές μαθήτριες και μεγαλούτσικες κυρίες, λέγοντας μέ ευγένεια: «*Βοήθειά σας*»! Πρώτη φορολογία πρός... άγιασμόν (πάντοτε μαγικό και πληρωμένο).

● **Δεύτερο διόδιο**: Μόλις άνέβαινες τά σκαλοπάτια του Ναού, σέ περίμενε ένας παπās μέ τήν **άγιαστούρα** και τό πανέρι των χρημάτων, γιά νά σου πη και αυτός: «*Βοήθειά σας*»! Άλλη φορολογία πρός... άγιασμόν!

● **Τρίτο διόδιο**: Πρίν νά μπης στό Ναό, στό πρόπυλο, σέ περίμεναν δυό κυρίες μέ **λαχνούς** και σου έπαναλάμβαναν χαμογελαστά: «*Βοήθειά σας*»! Τρίτη φορολογία, τυχερή αυτή τή φορά, άφου δέν κερδίζουν τόν... άγιασμό όλοι οί λαχνοί! Νά μή παίξουμε και στήν τύχη τόν... άγιασμό μας;

● **Τέταρτο διόδιο**: Στό **παγκάρι**, καθώς μπήκες στό Ναό, σέ περίμεναν οί έπίτροποι νά σου πούν και αυτοί, σάν πιό έγκυροι, τό «*Βοήθειά σας*»! Και τόλεγαν λίγο πιό... άρωματισμένα, άφου σέ έρραιναν μέ κολόνια ειδικού μυροδοχείου. Άλλη τούτη ή φορολογία, άρωματισμένη, πάντως και αυτή πρός... άγιασμόν!

● **Πέμπτο διόδιο**: Στό κέντρο του Ναού σε περίμενε ή μεγάλη **εικόνα** του Άγιου (βλέπεις, δέν έφτανε ή μικρότερη κοντά στό παγκάρι!), γιά νά τήν προσκυνήσης. Αυτή δέν άπλωνε τό χέρι πρός φορολογία. Τόκανε κάτι άλλο δίπλα της. Υπήρχε δίπλα από τή μεγάλη εικόνα **λείψανο** άγιου, από κάποιον μοναστήρι και τό πανέρι φυσικά γιά λεφτά. Και ένας ιερομόναχος σου έλεγε και αυτός «*Βοήθειά σας*»! Άλλη φορολογία πρός... άγιασμόν, μέ σχετική επίκλησι ιερού λειψάνου Μάρτυρος της Έκκλησίας!

● **Έκτο διόδιο**: Προχωρώντας ή θεία Λειτουργία παρουσιάστηκαν μπροστά σου δυό **δίσκοι**. Καθιερωμένη αυτή ή φορολογία της δυσκοφορίας. Δίνεις, άλλα εισπράτεις και δώ τό «*Βοήθειά σας*»!

● **Έβδομο διόδιο**: Στό τέλος βγαίνει ο **έπίσκοπος**. Τά λόγια του πάλι γιά χρήματα. Αυτά κι άν είναι πρός... άγιασμόν! Νά μή πη ό ποιμένας, ότι τό κρίσιμο των ήμερών άπαιτεί νά μαζευτούν λεφτά γιά τά έργα της Μητροπόλεως; Κανείς φυσικά δέν θά τόν παρεξηγούσε, άν ήξερε, ότι μόνος αυτός εμφανίστηκε νά παρακαλέση γιά βοήθεια των πονεμένων και των πεινασμένων. Άλλ' ύστερα από τόσες φορολογίες, πού είχαν ύποστη οί εκκλησιαζόμενοι, δέν τούς είχε μείνει ευρώ στήν τσέπη γιά τό **φιλανθρωπικό** έργο της Έκκλησίας...

Πρέπει έδω νά σταματήσουμε. Τά διόδια, και τά έφτά, λειτουργήσαν προσοδofόρα τή μέρα εκείνη. Έφτά διόδια, ίσως γά νά έχουν οί προσερχόμενοι τή χάρι των... έφτά μυστηρίων!

Άλλ' άς σοβαρευτούμε:

Δέν θά ρωτήσουμε τί θά έκανε ο Κύριος, άν κατάφερε νά μπη στόν πανηγυρίζοντα Ναό! Τό γνωρίζουμε. Γιά όσους δέν δεχόμαστε τό **Ευαγγέλιο**, ο Χριστός έχει και τό **φραγγέλιο**!

Θά ρωτήσουμε μόνο τό λειτουργό της Έκκλησίας, τόν άγιο Ίωάννη τό Χρυσόστομο:

— Έτσι αγιάζονται οί πιστοί;

Μās άπαντά:

— *Νά αγιάσης τήν ψυχή σου, νά αγιάσης και τό σωμα σου, έχοντας διαρκως τά λόγια της Γραφής στήν καρδιά σου και στή γλώσσα σου (Ε.Π.Ε. 13,270).*

— *Πίστις άληθινή χρειάζεται και άγιασμός του Άγ. Πνεύματος (Ε.Π.Ε. 23,74).*

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πίστις - Λόγος - Ἀνάστασις

Β' Κορ. δ' 13-14

Ἀντίλαλος τῆς πίστεως (στ. 13)

νεργεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος πάντοτε κατευθυνόμενος ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Αὐτό τόν κάνει καί νά πιστεῦη καί ν' ἀγαπᾶ. Ὅποιος πιστεύει, ἀγαπᾶ. Τήν πίστι του δέν μπορεί νά τήν κρατήσῃ προνόμιο γιά τόν ἑαυτό του. Πολύ περισσότερο, ὅταν ξέρη, ὅτι αὐτό πού πιστεύει εἶναι «ἡ Ζωή τῶν ἀπάντων».

- Ἐκεῖνος, πού ὠδηγήθηκε σέ πλούσια καί ἀστεῖρευτη πηγῆ, μέ ὀροσερό καί καθαρό νερό, δέν μπορεί νά μή καλέσῃ κάθε διφασμένο νά ρουφήξῃ. Ἡ πηγῆ ἀρκεῖ γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Δέν εἶναι ἰδιωτική.

Ὁ Παῦλος εἶχε ὀδηγηθῆ στήν ἀστεῖρευτη πηγῆ τῆς ζωῆς, στό Χριστό. Πίστεψε στό Χριστό. Δέν μπορούσε νά μή καλέσῃ καί ἄλλους νά ξεδιφάσουν. Ὅχι ἀπλῶς ἄλλους, ἀλλά ὅλους ποθεῖ νά καλέσῃ. Καίγεται ἀπό τήν ἐπιθυμία νά ξεδιφάσῃ ὁ κόσμος. Θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ὑποχρεωμένο. Θεωρεῖ πρώτη του ἀνάγκη νά εὐαγγελίζεταί τόν Ἰησοῦ. «Ἀνάγκη μοι ἐπίκειται· οὐαί δέ μοί ἐστιν ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι» (Α' Κορ. θ' 16).

- Αὐτή ἡ ἱεραποστολική ἀγάπη τόν καθιστᾶ ὑπεύθυνο στό ἔργο τοῦ κηρύγματος. Ὑπεύθυνο, ἀλλά καί προσεχτικό. Ἄλλοίμονο σ' ἐκεῖνον, πού προσφέρει μέν νερό σέ διφασμένους, ἀλλά τό νερό αὐτό τό ἔχει μολύνει καί τό ἔχει ἀνακατέψει μέ ξένα, ἐπικίνδυνα, στοιχεῖα!

Τήν ἀγωνία αὐτή πάντοτε τήν εἶχε ὁ Παῦλος. Ἀγανακτοῦσε καί ἐξωργιζόταν γιά ὅσους ἀνακατέψαν τό τέλειο εὐαγγέλιον μέ ξένα στοιχεῖα.

Ὁ ἴδιος ἤξερε ἀπό πού ἀντλοῦσε τήν πίστι καί ἀπό πού ἀντλοῦσε τό λόγο τῆς πίστεως. Ἡ πίστις ἔχει τούς λόγους τῆς νά ὑπάρχη καί νά

θεωρῆται ἀκλόνητη. Ἀλλά καί γίνεται λόγος, διότι διαφορετικά δέν εἶναι πίστις.

Πνεῦμα - Πίστις - Λόγος: Τό τρίπτυχο, ὅπως τό παρουσιάζει στή συνέχεια τῆς Ἐπιστολῆς: «Ἐχοντες δέ τό αὐτό πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τό γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα», καί ἡμεῖς πιστεύομεν, διό καί λαλοῦμεν» (στ. 13). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἐπειδή δέ ἔχομε τό ἴδιο πνεῦμα τῆς πίστεως, σύμφωνα μέ τό λόγο τῆς Γραφῆς, «Πίστευσα, γι' αὐτό καί μίλησα», κι ἐμεῖς πιστεύομε, γι' αὐτό καί μιλάμε».

- Τό ἴδιο πνεῦμα τῆς πίστεως ὑπάρχει καί στήν Παλαιά καί στήν Καινή Διαθήκη. Ἐξυμῶντας τήν πίστι ὁ Παῦλος στήν πρός Ἑβραίους Ἐπιστολή (κεφ. 11), ἐγκωμιάζει ἀγίους καί τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς. Καί μάλιστα, ἡ πίστις τῶν ἀγίων τῆς Παλαιᾶς εἶναι πιό θαυμαστή. Ἄλλο τό νά πιστεῦη κανεῖς σέ κάτι, πού θά γίνη, καί ἄλλο τό νά πιστεῦη σέ κάτι πού ἔγινε.

Πιστεύομε, γι' αὐτό μιλάμε! Τό λόγο αὐτό τόν πρωτοεῖπε ὁ φαλμωδός Δαβίδ. Κι αὐτός πέρασε ἀπό θλίψεις καί περιπέτειες. Ἀλλά δέν μπόρεσε κανεῖς νά τοῦ στερήσῃ τό λόγο τῆς πίστεως. Τίποτε δέν τόν ἐμπόδισε νά τραγουδάη τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Πολύ περισσότερο, δέν μπορούσε τίποτε νά ἐμποδίσῃ τόν Παῦλο ἀπό τό τραγοῦδι τῆς ἀγάπης του στό Χριστό.

Ἀναφέροντας χωρῖο ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, ἀπ' τούς φαλμούς τοῦ Δαβίδ, δείχνει ὁ Παῦλος τήν τιμή, πού ἔτρεφε πρός τήν Παλαιά. Δέν τήν περιφρονεῖ, ὅταν λέη, ὅτι ὁ ρόλος πολλῶν λεγομένων τῆς Παλαιᾶς τελείωσε καί ὅτι παρέδωσαν πλῆρον τή σκυτάλη στήν Καινή. Ἀντίθετα τήν ἐξυμνεῖ, ἀφού τό ἴδιο, «τό αὐτό Πνεῦμα», ἐνεργεῖ καί

στήν Παλαιά και στην Καινή, σύμφωνα πάντοτε με τό σχέδιο τής θείας οικονομίας.

• Ὁ λόγος τοῦ Παύλου, τό κήρυγμα του, προερχόταν ἀπό τά σπλάχνα τῆς καρδιάς του, ὅπως τό νερό βγαίνει ἀπό τά σπλάχνα τῆς γῆς. «Καί ἡμεῖς πιστεύομεν, διό και λαλοῦμεν» (στ. 13). Ἐκ τῆς ἀντικειμένης δυνάμει καί τῆν παρηγορία τοῦ λόγου; Ἐκ τῆν πίστευ.

Ὅποιος πιστεύει, αὐτός δέν ἔχει τό λόγο τῆς πίστεως ἀτομική του ἰδιοκτησία. Ἡ πίστις τότε σώζει, ὅταν ὁ λόγος γίνεται ὁμο-λογία, δη-μόσιος λόγος. Δύο χωρία δέν ἐπιτρέπουν στούς χριστιανούς νά ἔχουν φίμωτρο στό στόμα καί ν' αὐτοκαταδικάζωνται σέ ἀλαλία.

-Τό ἕνα εἶναι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Ὅς ἄν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καί ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. ιβ' 8). Λόγος γιά τό Θεό, πού δέν δημοσιοποιεῖται, εἶναι λόγος ἄλογος. Ὁ ἐσωτερικός λόγος ἐξωτερικεύεται.

-Τό ἄλλο εἶναι τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Μιλάει ὄχι γιά πίστι ἀπλῶς, ἀλλά γιά «ῥῆμα τῆς πίστεως». Καί διακηρύττει: «Ἐάν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καί πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεός αὐτόν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδιά γάρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δέ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν» (Ρωμ. ι' 9-10).

Μετάδοσις τῆς πίστεως (στ. 13)

• Ἡ πίστις δίδεται καί δίδει.

Ἡ πίστις εἶναι χάρισμα, πού δωρίζεται ἀπό

τό Θεό στή σωστή ἐπιλογῇ, πού κάνει ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, καί στό θαυμασμό τοῦ ἀνθρώπου στήν ἔκτακτη θεική ἀγάπη.

Ἡ πίστις, μέ τή σειρά της, παράγει τό δικό της καρπό. Γίνεται ἔργο καί λόγος. Καί τό ἔργο εἶναι λόγος, ἀλλά καί ὁ λόγος εἶναι ἔργο. Καί τά δύο προβάλλουν πρὸς τά ἔξω καί πρὸς τά πάνω ὅ,τι ἡ καρδιά ἔχει βαθεῖα. «Καί ἡμεῖς πιστεύομεν, διό και λαλοῦμεν» (στ. 13).

Ὅταν ἕνα δοχεῖο βράζῃ νερό, κοχλάζει καί ξεχειλίζει.

Ὅταν μία καρδιά βράζῃ ἀπό πίστι στό Χριστό τῆς Ἀγάπης, στό Θεό τῆς Σωτηρίας, κοχλάζει. Καί ἀφοῦ κοχλάζει, δίχως ἄλλο θά ξεχειλίση.

Ἡ πίστις ἀπό τήν καρδιά πάει στό χεῖλη. Καί ἀπό τά χεῖλη πάει στήν τσέπη.

Πίστις - λόγος - προᾶξις (ἐλεημοσύνη).

• Οἱ χριστιανοί δέν ἔχουν τό στόμα κλειστό. Αὐτό φυσικά δέν σημαίνει, ὅτι ὀλημερίς διδάσκουν. Στήν Ἐκκλησία δέν εἶναι κάθε πιστός καί διδάσκαλος (Ἰακ. γ' 1). Ἡ διδασκαλία εἶναι τῶν ὀλίγων, τῶν ειδικῶν. Ἡ ὁμολογία εἶναι ὅλων τῶν χριστιανῶν.

Δέν μπορεῖς, ὅταν προκαλήσαι, νά μή μιλήσῃς.

Δέν ἔχεις δικαίωμα, ὅταν βλασφημοῦν τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, νά μή δώσης τή μαρτυρία σου.

Σήμερα ὄχι μόνο δέν μιλάμε γιά τό Χριστό, ἀλλά καί ἐγκωμιάζουμε συγγραφεῖς, πού διαστρεβλώνοντας τήν ἱστορική ἀλήθεια βρίζουν χυδαῖα τό Πρόσωπο τοῦ Ἀναμαρτήτου Ἰησοῦ. Πῶς μπορεῖ π.χ. ἕνας χριστιανός ἐπιστήμων, πολὺ δέ περισσότερο κληρικός, ν' ἀνέχεται νά ἐγκω-

Ἡ ματαιότητα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων

«Οὐδέν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀσθενέστερον. Διόπερ οἷον ἄν εἴποι τις ὄνομα τῆς εὐτελείας αὐτῶν, ἔλαττον τῆς ἀληθείας ἐρεῖ· κἄν καπνόν αὐτά, κἄν χόρτον, κἄν ὄναρ, κἄν ἄνθη ἐαρινά, κἄν ὄτιοῦν ὀνομάσῃ· οὕτως ἐστίν ἐπίκηρα, καί τῶν οὐδέν ὄντων οὐδαμινώτερα».

Ε.Π.Ε. 33,90

Μετάφρασις

Τίποτε πιό ἀσθενικό ἀπό τά ἀνθρώπινα πράγματα. Γι' αὐτό, ὅπως κι ἄν ὀνομάσῃς τήν ἀξία τους, λιγότερο ἀπό τήν ἀλήθεια θά πῆς, εἴτε μιλήσῃς γιά καπνό πού παρέρχεται, εἴτε γιά χορτάρι πού ξεραίνεται, εἴτε γιά ὄνειρο πού σβήνει, εἴτε γιά λουλούδια ἀνοιξιάτικα, πού μαραίνονται. Εἶναι τόσο πρόσκαιρα, πού εἶναι ἀπό ὅλα αὐτά τά παραδείγματα πιό ἀσήμαντα· πιό μηδενικά καί ἀπό τά μηδενικά.

μάζεται μπροστά του ο μεγαλύτερος μέσα στην ιστορία ύβριστής του Χριστού, ο Καζαντζάκης;

Η δειλία και η σκοπιμότητα σφραγίζει τό στόμα πολλῶν χριστιανῶν. Ἡ δειλία αὐτή φανερώνει ὄχι ἀπλῶς ὑποτονία ἀγάπης στό Χριστό, ἀλλ' ἀπιστία στό Θεανθρώπινο Πρόσωπό Του. Ἐπίστροφά ἰσχύει σέ μᾶς τό χωρίο τοῦ Δαβίδ καί τοῦ Παύλου: «Καί ἡμεῖς οὐ πιστεύομεν, διό καί οὐ λαλοῦμεν».

Ζωντανή κεφαλή, ζωντανό σῶμα (στ. 14)

- Ἡ ὁμολογία φανερώνει παρηγορία καί θάρρος. Καί αὐτό τό θάρρος οἱ πιστοί τό ἀντλοῦν ἀπό τήν Ἐνάστασι! «Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τόν Κύριον Ἰησοῦν καί ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καί παραστήσει σὺν ὑμῖν» (στ. 14). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Καί ξέρομεν, ὅτι ἐκεῖνος, πού ἀνέστησε τόν Κύριον Ἰησοῦν, θ' ἀναστήσει καί ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ, καί θά μᾶς παρουσιάσῃ μπροστά Του μαζί μέ σᾶς».

Ἡ Ἐνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό μεγαλύτερο τῆς ὁμολογιακῆς πίστεως. Μέ τήν Ἐνάστασι ἀνοιξαν τό στόμα τους οἱ Ἀπόστολοι. Πρὶν ἀπό τήν Ἐνάστασι ἦσαν κλεισμένοι «διὰ τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων».

Ἐπίδοσις πιστεύει στήν Ἐνάστασι, πού κατέλυσε τό μεγαλύτερο φόβητρο, τό θάνατο, δέν φοβᾶται κανένα.

Ἐπίδοσις πιστεύει στήν Ἐνάστασι τοῦ Χριστοῦ, πιστεύει καί στήν ἀνάστασι ὅλων τῶν πιστῶν ἀνάστασι ζωῆς αἰωνίου. «Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τόν Κύριον Ἰησοῦν καί ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καί παραστήσει σὺν ὑμῖν» (στ. 14).

Ἐπισκεφθῆτε τήν ἰστοσελίδα μας
www.ioannisvaptistis.gr

Θά βρῆτε ὅλα τά βιβλία τοῦ ἱεροκῆρυκος π. Δανιήλ Ἀεράκη καί τόν κατάλογο τῶν ὁμιλιῶν του.

Θά διαβάσετε τά φύλλα τοῦ περιοδικοῦ μας τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἐπίσης θά συναντήσετε τήν κατασκηνώσι μας στήν Περαιχώρα-Λουτρακίου καί τό Βιβλιοπωλεῖο μας στό Μπραχάμι.

Ἡ Ἐνάστασις τοῦ Χριστοῦ γίνεται καί δική μας ἀνάστασις. Ἐπίδοσις ὄχι μόνο ἀνάστασις, ἀλλά καί παράστασις. «Καί ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καί παραστήσει σὺν ὑμῖν» (στ. 14). Δίνουμε τήν παράστασι τοῦ κηρύγματος, τῆς ὁμολογίας συνεχῶς. Εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι διαλαλοῦμε τό συγκλονιστικώτερο γεγονός. Εἴμαστε ἀκόμα βέβαιοι, ὅτι ἡ Ἐνάστασις εἶναι καί συμ-παράστασις. Μαζί μας συμπαραστέκει ὁ δυνατός Κύριος.

- Εἶναι δυνατόν νά κρύψῃ ὁ Χριστός τή ζωή Του; Ἐπίδοσις καί οἱ χριστιανοί δέν κρύβουν τήν πίστι τους. Ἐπίδοσις πρέπει καί ὅπως πρέπει, χωρίς φόβο καί σκοπιμότητα, δίνουν τή μαρτυρία τους.

Μπορεῖ νά μᾶς ἀφήσῃ ὁ Χριστός; Ἐπίδοσις.

Φαντάζεσθε ὄργανισμό, ὅπου ἡ μέν κεφαλή εἶναι ζωντανή, ἐνῶ τό σῶμα εἶναι θαμμένο καί νεκρό; Τέτοιο τέρας δέν ὑπάρχει. Εἴμαστε τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐνάστημένη ἡ κεφαλή. Ἐνάστημένο καί τό σῶμα.

Ζωντανός ὁ Χριστός, ζωντανοί καί οἱ χριστιανοί.

- Μέ ζωντανή πίστι.
- Μέ ζωντανή παρουσία καί παρηγορία.
- Μέ ζωντανό λόγο.
- Μέ ζωντανά καί λαμπρά ἔργα.

Δ. Γ. Α.

Ἡ συνδρομή τοῦ περιοδικοῦ «Βαπτιστής»

10 εὐρώ (€) τό χρόνο.

- Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

- Στό λογαριασμό:

**123002002008865 ALPHA BANK -
IBAN GR 1201401230123002002008865.**

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:

**«Βαπτιστής», Χριστογοπίδου 12, 10554,
Ἀθήνα.**

- Στό Γραφεῖο **Χριστογοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἢ στό Βιβλιοπ. **«Βαπτιστής», Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο).**

- Τοῦ ἔξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

- Τηλ. **2103212713** καί **2109765440.**

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Καλοποιήσις

Π δουλειά τῶν χριστιανῶν, πέρα ἀπό κάθε ἄλλη ἐπί μέρους ἐνασχόλησι, εἶναι ἡ καλοποιήσις, ἡ εὐποιία. Παραγγέλλει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιούντες» (Β' Θεσ. γ' 13).

Καλοποιούμε! Εὐεργετούμε! Πάντοτε ἐνεργοῦμε τό καλό πρὸς πάντας. Τὴν ὁποιαδήποτε ἐργασία, χειρωνακτική ἢ πνευματική, τὴν κάνουμε μέ καλωσύνη. Ὅλα μας τὰ ἔργα ἀποσκοποῦν στή δόξα τοῦ Χριστοῦ.

- Δέν βοηθάμε τὸν ἀργό καὶ ἀδρανῆ, γιὰ νά πλουτίσῃ. Οὔτε τοῦ δίνουμε ὅ,τι μᾶς ζητάει. Κάτι τέτοιο, μᾶς καθιστᾶ συν-ἐνοχους τῆς τεμπελιάς του.

Ἄλλο ὅμως «βοηθᾶω τὸν τεμπέλη», καὶ ἄλλο «στηρίζω τὸν πεινασμένο».

- Τό ἓνα εἶναι βλακεία.

- Τό ἄλλο εἶναι μακροθυμία. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «Πές μου: Ἄν ἦταν ἀδελφός σου κατὰ σάρκα ὁ τεμπέλης καὶ πέθαινε ἀπὸ τὴν πείνα, θά παρέβλεπες; Δέν θά τοῦδινες λίγο ψωμί;» (Ε.Π.Ε. 23,96).

- Στό σαρκικό ἀδελφό σου ἀπό λύπησι, τοῦ δίνεις ἓνα πιάτο φαγητό, ἔστω κι ἂν εἶναι τεμπέλης, ἐνῶ γιὰ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφό σου, γιὰ τὸν ὁποιοδήποτε λιμοκτονοῦντα, δείχνεσαι τόσο σκληρός, λέγοντας: «Νά πάη νά δουλέψῃ!»;

- Στό παιδί σου, πού βαριέται νά δουλέψῃ καὶ κοιμᾶται μέχρι τό μεσημέρι, γιὰ νά πάη τὴ νύχτα νά σκοτώσῃ τὰ νιάτα του στό νυχτερινό κέντρο, τοῦ δίνεις παχυλό «χαρτζιλίκι», μέ τὴ δικαιολογία, «παιδί μου εἶναι, τί νά κάνω;».

Μόλις ὅμως ἡ ἐλεημοσύνη σοῦ ζητάει ἓνα πιάτο φαγητό γιὰ ἓνα «ξένο», γίνεσαι σκληρός, παριστάνοντας μάλιστα καὶ τὸν ἀμύνητορα τῶν κοινωνικῶν κανόνων: «Νά πάη νά δουλέψῃ!»

Ἄπαντᾶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

—Ἐ, λοιπόν, σοῦ λέω, ὅτι αὐτό εἶναι πρόφασις τῆς φιλαντίας καὶ φιλαργυρίας σου. Διότι ξέρεις τόσοι, πού πεθαίνουν ἀπὸ τὴν πείνα, ὄχι γιατί δέν δουλεύουν, ἀλλά γιατί δέν ἔχουν νά φᾶνε, καὶ ὅμως τό πορτοφόλι σου δέν τό ἀνοίγεις!

Ἄς ἀφήσουμε τίς προφάσεις, πού φρενάρουν τὴν καλωσύνη ἄς μᾶς συγκινητὴ πάντοτε ἢ προτροπὴ τοῦ Παύλου: «Μὴ κουρασθῆτε κάνοντας τό καλό!»

Μέχρι πότε;

Μέχρις ὅτου ἐξαλειφθῇ ἡ παγκόσμια πείνα! 29.000 παιδιά κάθε μέρα πεθαίνουν στή γῆ ἀπὸ τὴν πείνα! Ἐσένα καὶ μένα θά δείξουν «ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως».

—Ναί, αὐτός, δέν μοῦδωσε νά φάω!

Πληρώνω ἢ δέν πληρώνω;

Π πληρώνω ἐκεῖ πού πρέπει. Δέν πληρώνω ἐκεῖ πού δέν πρέπει. Πληρώνω ἀνάλογα μέ τίς ὑποχρεώσεις μου καὶ μέ τίς δυνατότητές μου. Δέν

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰωάννης Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannismvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannismvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῶν 6 - Μοσχάτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

πληρώνω για περιττά και πολυτέλειες. Ὁ χριστιανός είναι συνεπής στις υποχρεώσεις του έναντι τοῦ Κράτους.

- Τό Κράτος δέν είναι αὐτοί πού μᾶς κυβερνοῦν σήμερα ἢ πού θά μᾶς κυβερνήσουν αὐριο. Τό **Κράτος** εἴμαστε ὅλοι. Οἱ δέ φορολογίες ὑπέρ τοῦ Κράτους εἶναι ὑποχρεώσεις ὑπέρ τῆς μεγάλης οἰκογενείας, πού λέγεται **Ἑλληνική πατρίδα**.

- Σήμερα πολλές φορολογίες εἶναι ἐπαχθεῖς. Ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀδελφοί μας, χαμηλόμισθοι καί χαμηλοσυνταξιούχοι ἀδυνατοῦν ν' ἀνταποκριθοῦν στις ἀλλεπάλληλες φορολογίες, πού ὀρυμαγδόν πέφτουν πάνω στό κεφάλι τους.

- Αὐτοί, φτωχοί τίμιοι, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, θέλουν νά συμβάλουν στήν οικονομική διάσωσι τῆς χώρας, ἀλλά **ἀδυνατοῦν**. Δέν πληρώνουν, ὄχι διότι ἀνήκουν στό κίνημα «**Δέν πληρώνω!**», ἀλλά διότι δέν ἔχουν νά πληρώσουν.

Πρός αὐτούς ἡ διοίκησης τοῦ Κράτους ὀφείλει νά εἶναι στοργική. Ἄντι νά φτάσουν οἱ πένητες στό σημεῖο ἀγανακτήσεως τοῦ «**Δέν πληρώνω**», ἄς ἔχουν φορολογικές ἐλαφρύνσεις, ὅπως:

- Οἱ **πολύτεκνοι**, πού σηκώνουν ὄχι ἀπλῶς τά οἰκογενειακά βάρη, ἀλλά καί τό βάρος τῆς ἱστορικής συνέχειας τοῦ Ἐθνους. Τούς ἐθελοντές στρατιῶτες ὄχι μόνο δέν τούς φορολογοῦν, ἀλλά καί τούς τρέφουν. Οἱ πολύτεκνοι εἶναι οἱ ἐθελοντές στρατιῶτες γιά τή διάσωσι τῆς Ἑλλάδας ἀπό τόν πῶ ἐπικίνδονο ἐχθρό, πού εἶναι ὁ ἐφιάλτης τοῦ **δημογραφικοῦ**.

- Οἱ **μικροσυνταξιούχοι**, πού ἔχουν μέν ἕνα μικρό σπιτάκι, ἀλλ' ἀποδεδειγμένα στεροῦνται οἰουδήποτε ἄλλου πόρου. Αὐτοί γιατί νά δοῦν στόν ἤδη ὑπέρβαρο λογαριασμό τῆς Δ.Ε.Η. καί ἕνα «**χαράτσι**» μερικῶν ἑκατοντάδων εὐρώ γιά τούς τοίχους τοῦ μικροῦ τους σπιτιοῦ;

- Οἱ ἀποδεδειγμένα **ἀνεργοί** ἢ οἱ συντηροῦντες πρόσωπα ἀνάπηρα ἢ βαρεῖα ἀσθενεῖς. Ὁ πόνος τῆς δοκιμασίας καθημερινά τούς φορολογεῖ, ἀφοῦ διαρκεῖς εἶναι οἱ ἔκτακτες ἀνάγκες.

Καί ἄλλες κατηγορίες ἀδελφῶν μας δικαιούνται **φορολογικῆς ἐλαφρύνσεως**

ἢ καί **φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς**. Θέλουν νά πληρώνουν ὑπέρ τῶν κοινῶν (ὑπέρ τοῦ Κράτους), ἀλλά δέν μποροῦν.

Δέν συμβαίνει ὅμως τό ἴδιο μέ ἐκείνους, πού μποροῦν νά πληρώνουν καί δέν θέλουν νά πληρώνουν, καί ἐπικαλοῦνται τό «**Δέν πληρώνω!**», πού τό ὑποστηρίζουν ἀκόμα καί κοινοβουλευτικά κόμματα, ἀκόμα καί μερικοί ἐκκλησιαστικοί!

- Τό «**Δέν πληρώνω**» νά τό λένε (οἱ κατέχοντες) γιά τά πολυτελῆ αὐτοκίνητα, πού πληρώνουν καί 30 καί 40 χιλιάδες εὐρώ. Ὁχι στά 3 εὐρώ τῶν διωδίων.

- Τό «**Δέν πληρώνω**» νά τό λένε γιά τίς σπατάλες καί τά περιττά πράγματα, πού τούς ἔχουν στοιχίσει δεκάδες καί ἑκατοντάδες χιλιάδες εὐρώ. Ὁχι γιά τό φόρο ὑπέρ τῶν κοινῶν ἀγαθῶν.

- Τό «**Δέν πληρώνω**» νά τό λένε μερικοί θρησκευτικοί παράγοντες καί μερικά ἐκκλησιαστικοί ὀργανισμοί (ὄχι φυσικά ὅλοι) γιά τά ὑπέρογκα ἔξοδα γιά κτήρια καί διακοσμητικῆ πολυτέλεια. Ὁχι νά ζητᾶνε φοροαπαλλαγῆ.

Δέν εἶναι χριστιανικό, τή στιγμή πού ὅλοι φορολογοῦνται, νά ἀπαλλάσσονται φορολογίας πλούσια κομμάτια γῆς, πού διαθέτουν βυζάντινα προνόμια. Ἡ Ἐκκλησία πάντα διακονοῦσε, δέν διεδικουσε. Ἄν κάτι πρέπη νά διεδικήσουμε, εἶναι τά **πνευματικά δικαιώματα** τοῦ λαοῦ, πού καταπατοῦνται ἀδιάντροπα.

- Τό «**Δέν πληρώνω**» νά τό λένε οἱ κοσμικοί στόν **ἑαυτοῦλη** τους, πού φίλαντα ξοδεύει ἀδιάκριτα. Ὁχι στήν Πατρίδα.

Οἱ χριστιανοί πληρώνουν καί μέ τό παραπάνω. Καί τό παραπάνω εἶναι ἡ **ἐλεημοσύνη**.

Δέν πληρώνομαι!

Ἦ ὁ νά **διεκδικῆς** νόμιμα δικαιώματά σου, τό μισθό γιά τόν τίμο κόπο καί ἰδρώτα σου, εἶναι ἀνθρώπινο. Τό νά **καταπατῆς** τό δικαίωμα τοῦ ἐργαζομένου γιά τό μισθό του, εἶναι σκληρό καί δαιμονικό, σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Χριστοῦ (Λουκ. ι' 7) καί μέ τό λόγο τοῦ ἀδελφοῦ Ἰακώβου (ε' 4).

• Τό νά **θυσιάξης** τό δικαίωμα τῆς μισθοδοσίας σου, αὐτό εἶναι ἀγγελικό καί οὐράνιο.

Εἶπαμε γιά τό «**Δέν πληρώνω**». Ὅλοι πληρώνουμε φόρο βλακειίας στό Μαμωνά γιά περιττά καί ἀνόητα, καί παριστάνουμε τούς ἐπαναστάτες μέ τό «δέν πληρώνω» φόρους στό Κράτος!

Ἐδῶ δέν θά μιλήσουμε γιά τό «**Δέν πληρώνω**», πού, ἂν δέν προσέξουμε, θά ἐξελιχθῆ σέ ἄρνησι κάθε προσφορᾶς. Θά δοῦμε τό ἀντίθετο: «**Δέν πληρώνομαι!**».

• **Εὐλογημένο σύνθημα!** Μόνο ὁ Χριστός τό ἐμπνέει, ἀφοῦ ὁ Ἰδιος πλήρωσε, χωρίς νά πληρωθῆ. Κατέβαλε τά λύτρα (Ματθ. κ' 28), τό πανάγιο Αἷμα Του, τή ζωή Του, γιά τόν κόσμο, καί πληρώθηκε μέ σταυρικό θάνατο.

• «**Δέν πληρώνομαι!**». Ἄνθρωπος ἐφάρμοσε τό σύνθημα αὐτό; **Ναί!** Ὁ **ἀπόστολ. Παῦλος**. Δέν ἀρνεῖται ὁ Παῦλος γιά τούς ἄλλους τό δικαίωμα νά εἰσπράττουν κάτι γιά τήν ἐργασία τους, χειρωνακτική ἢ πνευματική (Α' Κορ. θ' 9). Δέν δέχεται ὁμως νά ἰσχύῃ ὁ νόμος αὐτός γιά τόν ἴδιον (Α' Κορ. θ' 15). Γιά τόν ἑαυτό του κρατάει τό δικαίωμα νά θυσιάξῃ τό... δικαίωμα ἀμοιβῆς: «Οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ» (Α' Κορ. θ' 12).

• «**Δέν πληρώνομαι!**». Ὅχι διότι δέν μπορῶ νά πληρώνωμαι, ἀλλά διότι δέν θέλω. Ὅχι διότι ἡ Ἐκκλησία μου δέν ἔχει νά μέ ἀμείψῃ, ἀλλά διότι δέν ἐπιθυμῶ νά δώσω τήν παραμικρή ἀφορμή.

• «**Δέν πληρώνομαι!**». Ἐλληνας βρέθηκε ποτέ νά τηρήσῃ αὐτή τήν ὑπερβατική θέσι; **Ναί**, καί μάλιστα πολιτικός, καί μάλιστα πρῶτος ἄρχοντας αὐτοῦ τοῦ τόπου. Πρόκειται γιά τόν Ἰωάννη Καποδίστρια. Νά οἱ λόγοι του στήν Δ' Ἐθνοσυνέλευσι: «**Ἐλπίζω, ὅτι ὅσοι ἐξ ὑμῶν συμμετάσχουν εἰς τήν Κυβέρνησιν, θέλουν γνωρίσει μετ' ἐμοῦ ὅτι εἰς τὰς παρούσας περιπτώσεις, δέν εἶναι δυνατόν νά λαμβάνουν μισθοῦς ἀναλόγως μέ τόν βαθμόν τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργήματός των, ἀλλ' ὅτι οἱ μισθοὶ οὗτοι πρέπει νά ἀναλογοῦν ἀκριβῶς μέ τὰ χρηματικά μέσα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Κυβέρνησις εἰς τήν ἐξουσίαν της.**

Ἐφ' ὅσον τὰ ἰδιαίτερα εἰσοδήματά μου ἀρκοῦν διὰ τὰ ζήσω, ἀρνοῦμαι νά ἐγγίσω μέχρι καί τοῦ ὀβολοῦ τὰ δημόσια χρήματα, ἐνῶ εὐρισκόμεθα εἰς τό μέσον ἐρειπίων καί ἀνθρώπων βυθισμένων εἰς ἐσχάτην πενίαν...».

• «**Δέν πληρώνομαι!**». **Μεγίστη** θυσία γιά τό **Θεάνθρωπο**, πού ἀμείφθηκε μέ τὰ καρφιά τοῦ Σταυροῦ.

• «**Δέν πληρώνομαι!**». **Μεῖζων** θυσία γιά τόν **ἀπόστ. Παῦλο**, ἀφοῦ θυσιάζε τήν ἀμοιβή του χωρίς νά ἔχῃ «ἰδιαίτερα εἰσοδήματα».

• «**Δέν πληρώνομαι!**». **Μεγάλη** θυσία γιά τόν **Καποδίστρια**, πού ἀρνεῖται καί ἓνα ἔστω ὀβολό ἀπό τήν Πατρίδα.

• «**Δέν πληρώνομαι!**». **Μικρή** εἶναι ἡ θυσία αὐτή γιά **λειτουργούς** του Κράτους καί τῆς Ἐκκλησίας. Μικρή, ἀφοῦ θά εἶναι γιά ἓνα χρονικό διάστημα. Φανταστήτε, ἂν ὅλοι αὐτοὶ ἔλεγαν:

— *Ἐχομε δικαίωμα, ἀλλά δέν θέλουμε ἀπό μιά ριμαγμένη οἰκονομία νά εἰσπράττουμε μισθό.*

• «**Δέν πληρώνομαι!**». Καθόλου, θά λέγαμε θυσία δέν εἶναι τό νά μὴ ζητοῦν χρήματα **ἀφιερωμένοι στήν ἀκτημοσύνη** χριστιανοί. Ἄλγεινῆ ἐντύπωσι ἔχει προκαλέσει τό ἐξῆς γεγονός:

Μοναστηριακό συγκρότημα, πού δέν μοιάζει μέ φτωχό μοναστηράκι ἢ ἀσκηταριό, σέ ἐποχή οἰκονομικῆς κρίσεως, ἀπέστειλε ἔκκλησι, ἀκόμα καί σέ καλυβάκια μικροσυνταξιούχων, μέ τό σῆμα τοῦ κινδύνου: **SOS! Σῶστε μας**, γιατί κινδυνεύουμε οἰκονομικά!!!

• Ἡ Ἐκκλησία δέν λέει **SOS!** Ἡ Ἐκκλησία δέν ζητάει σωσίβιο. Εἶναι τό **σωσίβιο** γιά τόσους φτωχοὺς καί πονεμένους, ἀλλά καί πλανημένους.

Συντεχνιακοὶ παραλογισμοὶ

Ἔστω ἡ **Ἐκκλησία** εἶναι **ανεξάρτητο** πλέον κράτος ἢ Ἑλλάδα; Μήπως ὁ τίτλος κινήματος γραφικοῦ ἔργου, μετά τήν Κατοχή, «**Οἱ Γερμανοὶ ξανάρχονται**», ἔχει καταστῆ ἐφιάλτης; Ἡ Κυβέρνησις κυβερνᾷ ἢ κυβερνᾶται; Ὀδηγεῖ ἢ σέρνεται;

• Η **Βουλή** αὐτενεργεῖ ἢ ψηφίζουν οἱ βουλευτές της νόμους μέ τό περιστροφό τοῦ ἐκβιασμοῦ στόν κρόταφο;

• Σκεπτόμαστε οἱ Ἕλληνες ἐλληνικά ἢ σκεπτόμαστε συντεχνιακά;

• Κάθε **συντεχνία** θέλει νά περισώσει τά κεκτημένα της, τά προνόμιά της, ἀδιαφορώντας ἄν αὐτά εἶναι προκλητικά ἐναντι ἄλλων ὁμάδων τοῦ πληθυσμοῦ;

• Καταστρέφουμε μέ **καταλήψεις** σχολικά καί ἄλλα δημόσια κτήρια, κάνοντας ὀξύτερο τό οικονομικό πρόβλημα.

• Ἐπαγγελματίες **συνδικαλιστές**, πού δέν δουλεύουν, ἀλλ' ἀμείβονται γιά νά εἶναι συνδικαλιστές, ἀφοῦ κατάφεραν νά κλείσουν τά περισσότερα ἐργοστάσια, τώρα βασανίζουν τό κοινωνικό σύνολο, καί μάλιστα τή φτωχολογιά, μέ τίς καταστροφικές πολλές φορές **ἀπεργίες** τους.

• Ἀντίδρασις στόν ἐφιάλτη πού ζοῦμε εἶναι ἀναγκαῖα. Καί μάλιστα ν' ἀπαιτοῦμε **ἐπιστροφή τῶν κλεμμένων**.

• Ἄλλ' ἄς μήν ἐπιδεινώσουμε τήν κατάσταση. Μιλᾶμε γιά δημοκρατία, καί ἔχουμε **κλεπτοκρατία**. Μιλᾶμε γιά κοινοβουλευτική δημοκρατία, καί ἔχουμε **κομματοκρατία**. Μιλᾶμε γιά δημοκρατία καί ἔχουμε ἀσύδοτους **τυράννους**.

• Τί θά γίνῃ; Θά σώσῃ τόν τόπο κάποια κυβέρνησις προσωπικοτήτων, ὅπου σπουδαῖοι Ἕλληνες οικονομολόγοι, ἄφθαρτοι καί τίμιοι, θά βγάλουν τή χώρα ἀπό τό ἀδιέξοδο; Μακάρι!

• Μέχρι τότε ἄς βγοῦμε ὅλοι, μέ τή χάρι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπό τό ἄγχος καί τήν **ἀπελπισία**.

Μήν ἀπελπίζεστε!

Ζή Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

Μόλις κυκλοφόρησε

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη

Χρυσοστομικό λεξικό

τόμος 3

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μιλάει γιά ὅλα τά θέματα στή γλῶσσα του καί στή γλῶσσα τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ ἐργασία αὐτή τοῦ ἱεροκήρυκος ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη προσφέρει μικρά κείμενα ἀπό τά ἔργα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, στό πρῶτοτυπο καί στή δημοτική.

Τό ὅλο ἔργο θά ὀλοκληρωθῇ σέ 5 τόμους (μέ καλλιτεχνική βιβλιοδεσία). Κάθε τόμος ἀποτελεῖται ἀπό 480 σελ. μεγάλου σχήματος (17 x 25). Περιλαμβάνει περίπου 2.000 λήμματα (θέματα). Τό ὅλο ἔργο θά παρουσιάζῃ 10.000 θέματα. Δέν ὑπάρχει ζήτημα, γιά τό ὅποιο δέν ἔχει μιλήσει ὁ μέγας Πατήρ. Καί γιά ὅλα μιλάει παραστατικά, μέ καταπληκτικά παραδείγματα.

• Ὁ πρῶτος τόμος (κυκλοφόρησε τόν Ὀκτώβρ. 2010), περιλαμβάνει τά θέματα ἀπό τά γράμματα Α, Β, Γ.

• Ὁ δεύτερος τόμος (κυκλοφόρησε τό Μάρτ. 2011), περιλαμβάνει τά θέματα ἀπό τά γράμματα Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι.

• Ὁ τρίτος τόμος (κυκλοφορεῖ τόν Ὀκτώβρ. 2011), περιλαμβάνει τά θέματα ἀπό τά γράμματα Κ, Λ, Μ.

Ὁ τόμος τιμᾶται 20 εὐρώ. Γιά παραγγελίες στά τηλέφωνα: 2103212713, 2103212107 καί 2109765440. Ἡ στή διεύθυνσι: Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη, Χριστοκοπίδου 12, 10554 Ἀθήνα.

